

LÁ THƯ MỤC VỤ

Cách đây hai năm tôi có dịp trở về Dục Mỹ, Quận Ninh Hòa, Tỉnh Khánh Hòa, cách Nha Trang khoảng 60 cây số, để thăm lại nơi tôi đã được sống thời niên thiếu thật tuyệt vời. Từ khi rời Dục Mỹ vào năm 1964, tôi luôn mơ ước được trở về con suối tuổi thơ mà ước mơ mãi không thực hiện được cho đến năm 2010. Phải mất đúng 46 năm ước mơ của tôi mới thành hiện thực. Tuy tất cả những khung cảnh ghi trong ký ức tôi đã thay đổi hoàn toàn sau bao nhiêu dâu bể, tôi vẫn cảm thấy rất hạnh phúc khi tìm lại được bờ suối cũ, nơi trước kia mỗi buổi chiều tôi đi bộ từ khu gia binh xuống suối tắm nhưng không quên gánh theo hai lon sữa bò rỗng để múc nước mang về rửa chân trước khi xỏ dép vào nhà. Cũng chính tại con suối này tôi đã học bơi, và cũng giống như câu chuyện của rất nhiều đứa trẻ khác, tôi đã bị mấy đứa lớn xúi cho “Chuồn Chuồn Ngõ” cắn rồn để mau biết bơi. Và tôi vừa ngạc nhiên vừa hạnh phúc quá đỗi khi nhìn thấy cây sung bên bờ suối cũ vẫn còn sống, tuy bây giờ người ta đã đổ cát phủ hết gốc của nó để làm sân nhà. Bây giờ khu rừng hoang trước kia nhà cửa đã chen lấn nhau mọc lên bít kín hết lối xưa. Chính chủ nhà ở bên con dốc xuống suối nói cho tôi biết đó là cây sung của 50 năm trước (có lẽ nó bây giờ đã trăm tuổi).

Sau này tắm trên những giòng sông lớn nhỏ ở Châu Đốc, Long Xuyên, U Minh, Bến Giá... nhưng lòng tôi vẫn nhớ đau đáu giòng suối nhỏ thưở ấu thời. Giòng nước cũ bây giờ không còn một chút liên hệ gì tới giòng nước những ngày tôi tắm mình trong đó, nhưng giòng nước của con suối ký ức vẫn chảy mãi trong đời tôi và vẫn làm mới đời tôi bằng rất nhiều bài thánh ca như Lời Kinh Trên Dòng Đồi, Xuôi Dòng, Ngài Là Bến Đợi... Và ở rải rác trong ca từ của nhiều bài khác, những bài có liên hệ tới giòng nước, bên sông.

Phụng vụ tuần này cũng nói đến một giòng sông, Sông Gio-đan. Cũng nói đến một giòng nước, Nước Thánh Tẩy. Tất cả chúng ta, những Kitô hữu đều đã được chìm mình trong giòng nước thánh tẩy này. Nhưng có lẽ chúng ta, kể cả tôi, không nhớ được kỷ niệm của ngày được chìm mình trong giòng nước thánh ấy vì còn quá nhỏ để biết hay nhớ điều gì đã xảy ra, trừ những người được rửa tội khi đã trưởng thành.

Việt Nam thuộc vùng nhiệt đới nên nhiều mưa, do đó có nhiều sông, nhiều suối, nên chúng ta không biết quý nước như những người sống trong sa mạc khô cằn, họa hiếm mới có một trận mưa. Ở đó, nước chẳng những không đủ cho những nhu cầu vệ sinh tắm rửa cần thiết, mà nhiều khi còn thiếu cho cả nhu cầu sinh tồn. Cái gì hiếm thì trở nên quý. Ngược lại cái gì ê hề thì trở nên bị rẻ rúng.

Đời sống thiêng liêng của chúng ta cũng vậy. Từ ngày lãnh nhận bí tích Thánh tẩy, chúng ta được tắm trong giòng ân sủng của Chúa mỗi ngày nên nhiều khi chúng ta không thấy quý trọng hồng ân tuyệt vời mà bí tích này mang lại cho chúng ta. Thật vậy bí tích rửa tội đã thay đổi hoàn toàn đời sống chúng ta. Qua bí tích này, chẳng những chúng ta được rửa sạch tội lỗi, mà còn được ban cho sự sống thần linh nữa. Chúng ta được sinh ra lần nữa trong gia đình của Thiên Chúa qua nước và Chúa Thánh Thần. Chúng ta trở thành con cái của Thiên Chúa, là thành viên của Giáo Hội (Rom 8:8-15), và là công dân của Nước Trời (Phil 3:17-21). Như thế, Bí Tích Thánh tẩy là cánh cổng dẫn chúng ta vào đời sống ân sủng, là cửa ngõ đưa tới các bí tích khác.

Khi được lãnh những đặc ân trên qua Bí Tích Thánh tẩy, không có nghĩa là chúng ta chẳng cần phải làm gì hết, cứ tự nhiên lớn lên thành một Kitô Hữu trưởng thành. Trái lại, đó mới chỉ là khởi đầu của cuộc hành trình, vì mỗi ngày chúng ta phải học để trở thành Kitô Hữu, học để lớn lên “trước mặt Thiên Chúa và người ta”. Đây là công việc cả đời. Như một vị thánh về cuối đời khi có người hỏi ngài có phải là Kitô hữu không, ngài trả lời rằng ‘tôi vẫn chưa là Kitô hữu’. Nên mỗi khi chúng ta chấm tay vào bình nước phép để làm dấu thánh giá, chúng ta hãy nhớ lại ngày chúng ta được tắm trong giòng nước Thánh Tẩy, giòng nước ân sủng, để trở nên con cái Thiên Chúa, để được sống trong sự sống thần linh với Ngài. Từ đó, chúng ta sẽ cố gắng sống xứng đáng hơn với những ân sủng đã được nhận lãnh.

Có nhiều ơn gọi trong Giáo Hội. Nhưng ơn gọi quan trọng hơn tất cả các ơn gọi là ơn gọi chúng ta đã nhận lãnh ngày chúng ta được rửa tội: *ơn gọi làm môn đệ của Chúa Giêsu*. Đây là ơn gọi nòng cốt vì tất cả những ơn gọi khác trong Giáo Hội đều liên hệ đến ơn gọi căn bản này. Như thế sống bí tích rửa tội là sống ơn gọi làm môn đệ của Chúa Giêsu. Hay nói cách khác, đó là sống như một KITÔ KHÁC cho mọi người giữa giòng đời hôm nay.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh